

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

Par Eiropas padomes konvenciju par savstarpējo palīdzību krimināllietās un tās papildu protokolu

1.pants. 1959.gada 20.aprīļa Eiropas padomes konvencija nr. 30 par savstarpējo palīdzību krimināllietās (turpmāk — Konvencija) un tās 1978.gada 17.marta papildu protokols nr. 99 (turpmāk — Papildu protokols) ar šo likumu tiek pieņemti un apstiprināti.

2.pants. Likums stājas spēkā tā izsludināšanas dienā. Līdz ar likumu izsludināma Konvencija un Papildu protokols angļu valodā un to tulkojums latviešu valodā.

3.pants. Attiecībā uz Konvencijas 3.panta 2.punktu noteikt, ka liecinieku vai ekspertu liecību apstiprināšana ar zvērestu Konvencijas izpratnē Latvijas Republikā ir pielīdzināma liecinieku vai ekspertu brīdināšanai par kriminālatbildību par atteikšanos sniegt liecību vai nepatiesas liecības sniegšanu.

4.pants. Saskaņā ar Konvencijas 15.panta 6.punktu noteikt, ka lūgumus par savstarpējo palīdzību krimināllietās Latvijas Republikā saņem un nosūta šādas valsts institūcijas:

- 1) Iekšlietu ministrija — pirmstiesas izmeklēšanas stadijā līdz kriminālvajāšanas uzsākšanai;
- 2) Ģenerālprokuratūra — pirmstiesas izmeklēšanas stadijā līdz lietas nosūtīšanai uz tiesu;
- 3) Tieslietu ministrija — iztiesāšanas stadijā.

5.pants. Saskaņā ar Konvencijas 16.panta 2.punktu noteikt, ka Latvijas Republikai adresētie lūgumi un tiem pievienotie dokumenti nosūtāmi kopā ar to tulkojumu angļu valodā.

6.pants. Saskaņā ar Konvencijas 24.pantu noteikt, ka Latvijas Republikā par tiesu varas iestādēm ir uzskatāmas tiesas, prokuratūra un policija.

7.pants. Konvencija stājas spēkā tās 27.pantā noteiktajā laikā un kārtībā un Papildu protokols — tā 5.pantā noteiktajā laikā un kārtībā, un par to Ārlietu ministrija paziņo laikrakstā "Latvijas Vēstnesis".

Likums Saeimā pieņemts 1997.gada 24.martā.

Valsts prezidents G.Ulmanis

Rīgā 1997.gada 9.aprīlī

European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters

Preamble

The governments signatory hereto, being members of the Council of Europe,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve greater unity among its members;

Believing that the adoption of common rules in the field of mutual assistance in criminal matters will contribute to the attainment of this aim;

Considering that such mutual assistance is related to the question of extradition, which has already formed the subject of a Convention signed on 13th December 1957,

Have agreed as follows:

Chapter I — General provisions

Article 1

1. The Contracting Parties undertake to afford each other, in accordance with the provisions of this Convention, the widest measure of mutual assistance in proceedings in respect of offences the punishment of which, at the time of the request for assistance, falls within the jurisdiction of the judicial authorities of the requesting Party.

2. This Convention does not apply to arrests, the enforcement of verdicts or offences under military law which are not offences under ordinary criminal law.

Article 2

Assistance may be refused:

a) if the request concerns an offence which the requested Party considers a political offence, an offence connected with a political offence, or a fiscal offence;

b) if the requested Party considers that execution of the request is likely to prejudice the sovereignty, security, *ordre public* or other essential interests of its country.

Chapter II — Letters rogatory

Article 3

1. The requested Party shall execute in the manner provided for by its law any letters rogatory relating to a criminal matter and addressed to it by the judicial authorities of the requesting Party for the purpose of procuring evidence or transmitting articles to be produced in evidence, records or documents.

2. If the requesting Party desires witnesses or experts to give evidence on oath, it shall expressly so request, and the requested Party shall comply with the request if the law of its country does not prohibit it.

3. The requested Party may transmit certified copies or certified photostat copies of records or documents requested, unless the requesting Party expressly requests the transmission of originals, in which case the requested Party shall make every effort to comply with the request.

Article 4

On the express request of the requesting Party the requested Party shall state the date and place of execution of the letters rogatory. Officials and interested persons may be present if the requested Party consents.

Article 5

1. Any Contracting Party may, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, when signing this Convention or depositing its instrument of ratification or accession, reserve the right to make the execution of letters rogatory for search or seizure of property dependent on one or more of the following conditions:

- a) that the offence motivating the letters rogatory is punishable under both the law of the requesting Party and the law of the requested Party;
 - b) that the offence motivating the letters rogatory is an extraditable offence in the requested country;
 - c) that execution of the letters rogatory is consistent with the law of the requested Party.
2. Where a Contracting Party makes a declaration in accordance with paragraph 1 of this article, any other Party may apply reciprocity.

Article 6

1. The requested Party may delay the handing over of any property, records or documents requested, if it requires the said property, records or documents in connection with pending criminal proceedings.
2. Any property, as well as original records or documents, handed over in execution of letters rogatory shall be returned by the requesting Party to the requested Party as soon as possible unless the latter Party waives the return thereof.

Chapter III — Service of writs and records of judicial verdicts — Appearance of witnesses, experts and prosecuted persons

Article 7

1. The requested Party shall effect service of writs and records of judicial verdicts which are transmitted to it for this purpose by the requesting Party.

Service may be effected by simple transmission of the writ or record to the person to be served. If the requesting Party expressly so requests, service shall be effected by the requested Party in the manner provided for the service of analogous documents under its own law or in a special manner consistent with such law.

2. Proof of service shall be given by means of a receipt dated and signed by the person served or by means of a declaration made by the requested Party that service has been effected and stating the form and date of such service. One or other of these documents shall be sent immediately to the requesting Party. The requested Party shall, if the requesting Party so requests, state whether service has been effected in accordance with the law of the requested Party. If service cannot be effected, the reasons shall be communicated immediately by the requested Party to the requesting Party.
3. Any Contracting Party may, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, when signing this Convention or depositing its instrument of ratification or accession, request that service of a summons on an accused person who is in its territory be transmitted to its authorities by a certain time before the date set for appearance. This time shall be specified in the aforesaid declaration and shall not exceed 50 days.

This time shall be taken into account when the date of appearance is being fixed and when the summons is being transmitted.

Article 8

A witness or expert who has failed to answer a summons to appear, service of which has been requested, shall not, even if the summons contains a notice of penalty, be subjected to any punishment or measure of restraint, unless subsequently he voluntarily enters the territory of the requesting Party and is there again duly summoned.

Article 9

The allowances, including subsistence, to be paid and the travelling expenses to be refunded to a witness or expert by the requesting Party shall be calculated as from his place of residence and shall be at rates at least equal to those provided for in the scales and rules in force in the country where the hearing is intended to take place.

Article 10

1. If the requesting Party considers the personal appearance of a witness or expert before its judicial authorities especially necessary, it shall so mention in its request for service of the summons and the requested Party shall invite the witness or expert to appear.

The requested Party shall inform the requesting Party of the reply of the witness or expert.

2. In the case provided for under paragraph 1 of this article the request or the summons shall indicate the approximate allowances payable and the travelling and subsistence expenses refundable.

3. If a specific request is made, the requested Party may grant the witness or expert an advance. The amount of the advance shall be endorsed on the summons and shall be refunded by the requesting Party.

Article 11

1. A person in custody whose personal appearance as a witness or for purposes of confrontation is applied for by the requesting Party shall be temporarily transferred to the territory where

the hearing is intended to take place, provided that he shall be sent back within the period stipulated by the requested Party and subject to the provisions of Article 12 in so far as these are applicable.

Transfer may be refused:

- a) if the person in custody does not consent,
- b) if his presence is necessary at criminal proceedings pending in the territory of the requested Party,
- c) if transfer is liable to prolong his detention, or
- d) if there are other overriding grounds for not transferring him to the territory of the requesting Party.

2. Subject to the provisions of Article 2, in a case coming within the immediately preceding paragraph, transit of the person in custody through the territory of a third State, Party to this

Convention, shall be granted on application, accompanied by all necessary documents, addressed by the Ministry of Justice of the requesting Party to the Ministry of Justice of the Party through whose territory transit is requested.

A Contracting Party may refuse to grant transit to its own nationals.

3. The transferred person shall remain in custody in the territory of the requesting Party and, where applicable, in the territory of the Party through which transit is requested, unless the Party from whom transfer is requested applies for his release.

Article 12

1. A witness or expert, whatever his nationality, appearing on a summons before the judicial authorities of the requesting Party shall not be prosecuted or detained or subjected to any other restriction of his personal liberty in the territory of that Party in respect of acts or convictions anterior to his departure from the territory of the requested Party.

2. A person, whatever his nationality, summoned before the judicial authorities of the requesting Party to answer for acts forming the subject of proceedings against him, shall not be prosecuted or detained or subjected to any other restriction of his personal liberty for acts or convictions anterior to his departure from the territory of the requested Party and not specified in the summons.

3. The immunity provided for in this article shall cease when the witness or expert or prosecuted person, having had for a period of fifteen consecutive days from the date when his presence is no longer required by the judicial authorities an opportunity of leaving, has nevertheless remained in the territory, or having left it, has returned.

Chapter IV — Judicial records

Article 13

1. A requested Party shall communicate extracts from and information relating to judicial records, requested from it by the judicial authorities of a Contracting Party and needed in a criminal matter, to the same extent that these may be made available to its own judicial authorities in like case.

2. In any case other than that provided for in paragraph 1 of this article the request shall be complied with in accordance with the conditions provided for by the law, regulations or practice of the requested Party.

Chapter V — Procedure

Article 14

1. Requests for mutual assistance shall indicate as follows:

a) the authority making the request,

b) the object of and the reason for the request,

c) where possible, the identity and the nationality of the person concerned, and

d) where necessary, the name and address of the person to be served.

2. Letters rogatory referred to in Articles 3, 4 and 5 shall, in addition, state the offence and contain a summary of the facts.

Article 15

1. Letters rogatory referred to in Articles 3, 4 and 5 as well as the applications referred to in Article 11 shall be addressed by the Ministry of Justice of the requesting Party to the Ministry of Justice of the requested Party and shall be returned through the same channels.

2. In case of urgency, letters rogatory may be addressed directly by the judicial authorities of the requesting Party to the judicial authorities of the requested Party. They shall be returned together with the relevant documents through the channels stipulated in paragraph 1 of this article.

3. Requests provided for in paragraph 1 of Article 13 may be addressed directly by the judicial authorities concerned to the appropriate authorities of the requested Party, and the replies may be returned directly by those authorities. Requests provided for in paragraph 2 of Article 13 shall be addressed by the Ministry of Justice of the requesting Party to the Ministry of Justice of the requested Party.

4. Requests for mutual assistance, other than those provided for in paragraphs 1 and 3 of this article and, in particular, requests for investigation preliminary to prosecution, may be communicated directly between the judicial authorities.

5. In cases where direct transmission is permitted under this Convention, it may take place through the International Criminal Police Organisation (Interpol).

6. A Contracting Party may, when signing this Convention or depositing its instrument of ratification or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, give notice that some or all requests for assistance shall be sent to it through channels other than those provided for in this article, or require that, in a case provided for in paragraph 2 of this article, a copy of the letters rogatory shall be transmitted at the same time to its Ministry of Justice.

7. The provisions of this article are without prejudice to those of bilateral agreements or arrangements in force between Contracting Parties which provide for the direct transmission of requests for assistance between their respective authorities.

Article 16

1. Subject to paragraph 2 of this article, translations of requests and annexed documents shall not be required.

2. Each Contracting Party may, when signing or depositing its instrument of ratification or accession, by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, reserve the right to stipulate that requests and annexed documents shall be addressed to it accompanied by a translation into its own language or into either of the official languages of the Council of Europe or into one of the latter languages, specified by it. The other Contracting Parties may apply reciprocity.

3. This article is without prejudice to the provisions concerning the translation of requests or annexed documents contained in the agreements or arrangements in force or to be made between two or more Contracting Parties.

Article 17

Evidence or documents transmitted pursuant to this Convention shall not require any form of authentication.

Article 18

Where the authority which receives a request for mutual assistance has no jurisdiction to comply therewith, it shall, ex officio, transmit the request to the competent authority of its country and shall so inform the requesting Party through the direct channels, if the request has been addressed through such channels.

Article 19

Reasons shall be given for any refusal of mutual assistance.

Article 20

Subject to the provisions of Article 10, paragraph 3, execution of requests for mutual assistance shall not entail refunding of expenses except those incurred by the attendance of experts in the territory of the requested Party or the transfer of a person in custody carried out under Article 11.

Chapter VI — Laying of information in connection with proceedings

Article 21

1. Information laid by one Contracting Party with a view to proceedings in the courts of another Party shall be transmitted between the Ministries of Justice concerned unless a Contracting Party avails itself of the option provided for in paragraph 6 of Article 15.
2. The requested Party shall notify the requesting Party of any action taken on such information and shall forward a copy of the record of any verdict pronounced.
3. The provisions of Article 16 shall apply to information laid under paragraph 1 of this article.

Chapter VII — Exchange of information from judicial records

Article 22

Each Contracting Party shall inform any other Party of all criminal convictions and subsequent measures in respect of nationals of the latter Party, entered in the judicial records. Ministries of Justice shall communicate such information to one another at least once a year. Where the person concerned is considered a national of two or more other Contracting Parties, the information shall be given to each of these Parties, unless the person is a national of the Party in the territory of which he was convicted.

Chapter VIII — Final provisions

Article 23

1. Any Contracting Party may, when signing this Convention or when depositing its instrument of ratification or accession, make a reservation in respect of any provision or provisions of the Convention.
2. Any Contracting Party which has made a reservation shall withdraw it as soon as circumstances permit. Such withdrawal shall be made by notification to the Secretary General of the Council of Europe.
3. A Contracting Party which has made a reservation in respect of a provision of the Convention may not claim application of the said provision by another Party save in so far as it has itself accepted the provision.

Article 24

A Contracting Party may, when signing the Convention or depositing its instrument of ratification or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, define what authorities it will, for the purpose of the Convention, deem judicial authorities.

Article 25

1. This Convention shall apply to the metropolitan territories of the Contracting Parties.
2. In respect of France, it shall also apply to Algeria and to the overseas Departments, and, in respect of Italy, it shall also apply to the territory of Somaliland under Italian administration.
3. The Federal Republic of Germany may extend the application of this Convention to the Land of Berlin by notice addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
4. In respect of the Kingdom of the Netherlands, the Convention shall apply to its European territory. The Netherlands may extend the application of this Convention to the Netherlands Antilles, Surinam and Netherlands New Guinea by notice addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
5. By direct arrangement between two or more Contracting Parties and subject to the conditions laid down in the arrangement, the application of this Convention may be extended to any territory, other than the territories mentioned in paragraphs 1, 2, 3 and 4 of this article, of one of these Parties, for the international relations of which any such Party is responsible.

Article 26

1. Subject to the provisions of Article 15, paragraph 7, and Article 16, paragraph 3, this Convention shall, in respect of those countries to which it applies, supersede the provisions of any treaties, conventions or bilateral agreements governing mutual assistance in criminal matters between any two Contracting Parties.

2. This Convention shall not affect obligations incurred under the terms of any other bilateral or multilateral international convention which contains or may contain clauses governing specific aspects of mutual assistance in a given field.

3. The Contracting Parties may conclude between themselves bilateral or multilateral agreements on mutual assistance in criminal matters only in order to supplement the provisions of this Convention or to facilitate the application of the principles contained therein.

4. Where, as between two or more Contracting Parties, mutual assistance in criminal matters is practised on the basis of uniform legislation or of a special system providing for the reciprocal application in their respective territories of measures of mutual assistance, these Parties shall, notwithstanding the provisions of this Convention, be free to regulate their mutual relations in this field exclusively in accordance with such legislation or system. Contracting Parties which, in accordance with this paragraph, exclude as between themselves the application of this Convention shall notify the Secretary General of the Council of Europe accordingly.

Article 27

1. This Convention shall be open to signature by the members of the Council of Europe. It shall be ratified. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary General of the Council.

2. The Convention shall come into force 90 days after the date of deposit of the third instrument of ratification.

3. As regards any signatory ratifying subsequently the Convention shall come into force 90 days after the date of the deposit of its instrument of ratification.

Article 28

1. The Committee of Ministers of the Council of Europe may invite any State not a member of the Council to accede to this Convention, provided that the resolution containing such invitation obtains the unanimous agreement of the members of the Council who have ratified the Convention.

2. Accession shall be by deposit with the Secretary General of the Council of an instrument of accession which shall take effect 90 days after the date of its deposit.

Article 29

Any Contracting Party may denounce this Convention in so far as it is concerned by giving notice to the Secretary General of the Council of Europe. Denunciation shall take effect six months after the date when the Secretary General of the Council received such notification.

Article 30

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the members of the Council and the government of any State which has acceded to this Convention of:

a) the names of the signatories and the deposit of any instrument of ratification or accession;

- b) the date of entry into force of this Convention;
- c) any notification received in accordance with the provisions of Article 5 — paragraph 1, Article 7 — paragraph 3, Article 15 — paragraph 6, Article 16 — paragraph 2, Article 24, Article 25 — paragraphs 3 and 4, Article 26 — paragraph 4;
- d) any reservation made in accordance with Article 23, paragraph 1;
- e) the withdrawal of any reservation in accordance with Article 23, paragraph 2;
- f) any notification of denunciation received in accordance with the provisions of Article 29 and the date on which such denunciation will take effect.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Strasbourg, this 20th day of April 1959, in English and French, both texts being equally authoritative, in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to the signatory and acceding governments.

Additional Protocol to the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters

The member States of the Council of Europe, signatory to this Protocol,

Desirous of facilitating the application of the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters opened for signature in Strasbourg on 20th April 1959 (hereinafter referred to as "the Convention") in the field of fiscal offences;

Considering it also desirable to supplement the Convention in certain other respects,

Have agreed as follows:

Chapter I

Article 1

The Contracting Parties shall not exercise the right provided for in Article 2.a of the Convention to refuse assistance solely on the ground that the request concerns an offence which the requested Party considers a fiscal offence.

Article 2

1. In the case where a Contracting Party has made the execution of letters rogatory for search or seizure of property dependent on the condition that the offence motivating the letters rogatory is punishable under both the law of the requesting Party and the law of the requested Party, this condition shall be fulfilled, as regards fiscal offences, if the offence is punishable under the law of the requesting Party and corresponds to an offence of the same nature under the law of the requested Party.

2. The request may not be refused on the ground that the law of the requested Party does not impose the same kind of tax or duty or does not contain a tax, duty, customs and exchange regulation of the same kind as the law of the requesting Party.

Chapter II

Article 3

The Convention shall also apply to:

a) the service of documents concerning the enforcement of a sentence, the recovery of a fine or the payment of costs of proceedings;

b) measures relating to the suspension of pronouncement of a sentence or of its enforcement, to conditional release, to deferment of the commencement of the enforcement of a sentence or to the interruption of such enforcement.

Chapter III

Article 4

Article 22 of the Convention shall be supplemented by the following text, the original Article 22 of the Convention becoming paragraph 1 and the below-mentioned provisions becoming paragraph 2:

“2 Furthermore, any Contracting Party which has supplied the above-mentioned information shall communicate to the Party concerned, on the latter's request in individual cases, a copy of the convictions and measures in question as well as any other information relevant thereto in order to enable it to consider whether they necessitate any measures at national level. This communication shall take place between the Ministries of Justice concerned.”

Chapter IV

Article 5

1. This Protocol shall be open to signature by the member States of the Council of Europe which have signed the Convention. It shall be subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2. The Protocol shall enter into force 90 days after the date of the deposit of the third instrument of ratification, acceptance or approval.

3. In respect of a signatory State ratifying, accepting or approving subsequently, the Protocol shall enter into force 90 days after the date of the deposit of its instrument of ratification, acceptance or approval.

4. A member State of the Council of Europe may not ratify, accept or approve this Protocol without having, simultaneously or previously, ratified the Convention.

Article 6

1. Any State which has acceded to the Convention may accede to this Protocol after the Protocol has entered into force.
2. Such accession shall be effected by depositing with the Secretary General of the Council of Europe an instrument of accession which shall take effect 90 days after the date of its deposit.

Article 7

1. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Protocol shall apply.
2. Any State may, when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession or at any later date, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend this Protocol to any other territory or territories specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings.
3. Any declaration made in pursuance of the preceding paragraph may, in respect of any territory mentioned in such declaration, be withdrawn by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. Such withdrawal shall take effect six months after the date of receipt by the Secretary General of the Council of Europe of the notification.

Article 8

1. Reservations made by a Contracting Party to a provision of the Convention shall be applicable also to this Protocol, unless that Party otherwise declares at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession. The same shall apply to the declarations made by virtue of Article 24 of the Convention.
2. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it reserves the right:
 - a) not to accept Chapter I, or to accept it only in respect of certain offences or certain categories of the offences referred to in Article I, or not to comply with letters rogatory for search or seizure of property in respect of fiscal offences;
 - b) not to accept Chapter II;
 - c) not to accept Chapter III.
3. Any Contracting Party may withdraw a declaration it has made in accordance with the foregoing paragraph by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe which shall become effective as from the date of its receipt.
4. A Contracting Party which has applied to this Protocol a reservation made in respect of a provision of the Convention or which has made a reservation in respect of a provision of this Protocol may not claim the application of that provision by another Contracting Party; it may, however, if its reservation is partial or conditional claim the application of that provision in so far as it has itself accepted it.
5. No other reservation may be made to the provisions of this Protocol.

Article 9

The provisions of this Protocol are without prejudice to more extensive regulations in bilateral or multilateral agreements concluded between Contracting Parties in application of Article 26, paragraph 3, of the Convention.

Article 10

The European Committee on Crime Problems of the Council of Europe shall be kept informed regarding the application of this Protocol and shall do whatever is needful to facilitate a friendly settlement of any difficulty which may arise out of its execution.

Article 11

1. Any Contracting Party may, in so far as it is concerned, denounce this Protocol by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
2. Such denunciation shall take effect six months after the date of receipt by the Secretary General of such notification.
3. Denunciation of the Convention entails automatically denunciation of this Protocol.

Article 12

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council and any State which has acceded to the Convention of:

- a) any signature of this Protocol;
- b) any deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c) any date of entry into force of this Protocol in accordance with Articles 5 and 6;
- d) any declaration received in pursuance of the provisions of paragraphs 2 and 3 of Article 7;
- e) any declaration received in pursuance of the provisions of paragraph 1 of Article 8;
- f) any reservation made in pursuance of the provisions of paragraph 2 of Article 8;
- g) the withdrawal of any reservation carried out in pursuance of the provisions of paragraph 3 of Article 8;
- h) any notification received in pursuance of the provisions of Article 11 and the date on which denunciation takes effect.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at Strasbourg, this 17th day of March 1978, in English and in French, both texts being equally authoritative, in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each of the signatory and acceding States.

Eiropas padomes Konvencija par savstarpējo palīdzību krimināllietās

Preambula

Eiropas padomes dalībvalstu valdības, kuras parakstījušas šo Konvenciju,

uzskatīdamas, ka Eiropas padomes mērķis ir panākt lielāku vienotību starp dalībvalstīm,

ticēdamas, ka šā mērķa sasniegšanu sekmēs vienotu noteikumu pieņemšana attiecībā uz savstarpēju palīdzību krimināllietās,

uzskatīdamas, ka šāda savstarpēja palīdzība ir saistīta ar jautājumu par izdošanu, attiecībā uz kuru jau ir pieņemta 1957.gada 13.decembrī parakstītā Konvencija,

ir vienojušās:

I nodaļa. Vispārīgie noteikumi

1.pants

1. Līgumslēdzējas Puses saskaņā ar šīs Konvencijas noteikumiem apņemas sniegt cita citai visu iespējamo palīdzību procesuālajās darbībās attiecībā uz nodarījumiem, sodu piemērošana par kuriem laikā, kad tiek lūgta palīdzība, piekrīt Pieprasītājas Puses tiesu varas iestāžu jurisdikcijai.

2. Šī Konvencija netiek piemērota attiecībā uz apcietinājumu, nolēmumu izpildi vai nodarījumiem, kuri ir pakļauti militārās likumdošanas aktiem, uz kuriem neattiecas vispārējie kriminālās likumdošanas akti.

2.pants

Palīdzību var atteikt, ja:

a) lūgums attiecas uz nodarījumu, kuru lūguma Saņēmēja Puse uzskata par politisku nodarījumu, par tādu nodarījumu, kas ir saistīts ar politisku nodarījumu, vai par finansiāla rakstura nodarījumu;

b) lūguma Saņēmēja Puse uzskata, ka lūguma izpilde var kaitēt tās suverenitātei, drošībai, sabiedriskajai kārtībai vai citām būtiskām interesēm.

II nodaļa. Tiesas uzdevumi

3.pants

1. Lūguma Saņēmējai Pusei tās likumdošanas aktos noteiktajā kārtībā ir jāizpilda Pieprasītājas Puses tiesu varas iestāžu iesniegtie ar krimināllietu saistītie tiesas uzdevumi, kuru mērķis ir iegūt pierādījumus vai nosūtīt priekšmetus, kurus var izmantot kā pierādījumus, protokolus vai dokumentus.

2. Ja Pieprasītāja Puse vēlas, lai liecinieki vai eksperti dotu liecības, apstiprinot tās ar zvērestu, tai šāds lūgums ir skaidri jāizsaka, un lūguma Saņēmējai Pusei ir jāpiekrīt lūgumam, ja tās likumdošanas akti to neaizliedz.

3. Lūguma Saņēmēja Puse drīkst nosūtīt pieprasīto protokolu vai dokumentu apliecinātus norakstus vai fotokopijas, ja vien Pieprasītāja Puse nav skaidri izteikusi lūgumu nosūtīt tai oriģinālus, un šādā gadījumā lūguma Saņēmējai Pusei ir jādara viss iespējamais, lai to izpildītu.

4.pants

Saņemot Pieprasītājas Puses skaidri izteiktu lūgumu, lūguma Saņēmējai Pusei ir jāpaziņo tiesas uzdevuma izpildīšanas vieta un datums. Ir pieļaujama amatpersonu un ieinteresēto personu klātbūtne, ja lūguma Saņēmēja Puse neiebilst.

5.pants

1. Ikvienu Līgumslēdzēja Puse laikā, kad tiek parakstīta šī Konvencija vai iesniegts glabāšanā tās ratifikācijas vai pievienošanās dokuments, var paziņot Eiropas padomes ģenerālsekretāram, ka tā patur sev tiesības izpildīt tiesas uzdevumus attiecībā uz mantas kratīšanu un izņemšanu vienīgi tad, ja ir ievērots viens vai vairāki no šādiem nosacījumiem:

- a) nodarījums, sakarā ar kuru iesniegts tiesas uzdevums, ir uzskatāms par sodāmu gan saskaņā ar Pieprasītājas Puses, gan arī saskaņā ar lūguma Saņēmējas Puses likumdošanas aktiem;
- b) nodarījums, sakarā ar kuru iesniegts tiesas uzdevums, ir nodarījums, attiecībā uz kuru lūguma saņēmējā valstī var piemērot izdošanu;
- c) tiesas uzdevuma izpilde atbilst lūguma Saņēmējas Puses likumdošanas aktiem.

2. Ja Līgumslēdzēja Puse iesniedz paziņojumu saskaņā ar šā panta 1.punktu, jebkura cita Puse var piemērot savstarpējības principu.

6.pants

1. Lūguma Saņēmēja Puse var atlikt jebkādu prasīto mantas, protokolu vai dokumentu nodošanu, ja minētā manta, protokoli vai dokumenti tai ir nepieciešami sakarā ar notiekošām kriminālprocesuālām darbībām.

2. Pieprasītājai Pusei, tiklīdz tas ir iespējams, jāatdod lūguma Saņēmējai Pusei jebkura manta, kā arī protokolu vai dokumentu oriģināli, kas tai nodoti, izpildot tiesas uzdevumu, ja vien lūguma Saņēmēja Puse no tiem neatsakās.

III nodaļa. Tiesas nolēmumu un blakus lēmumu izsniegšana — liecinieku, ekspertu un apsūdzēto personu aicināšana

7.pants

1. Lūguma Saņēmējai Pusei ir jāizsniedz tiesas nolēmumi un blakus lēmumi, kurus tai šim mērķim ir nodevusi Pieprasītāja Puse.

Izsniegšanu var veikt, nolēmumu vai blakus lēmumu vienkārši pārsūtot aicināmajai personai. Ja Pieprasītāja Puse to nepārprotami lūdz, lūguma Saņēmējai Pusei jāveic izsniegšana tādā veidā, kāds paredzēts tās likumdošanas aktos analogisku dokumentu izsniegšanai, vai arī īpašā veidā, kas nav ar to pretrunā.

2. Par izsniegšanas pierādījumu kalpo aicināmās personas parakstīta un datēta kvīts vai lūguma Saņēmēja Puses paziņojums par to, ka izsniegšana ir notikusi, norādot tās datumu un veidu. Viens vai otrs no šiem dokumentiem ir nekavējoties jānosūta Pieprasītājai Pusei. Ja Pieprasītāja Puse to lūdz, lūguma Saņēmēja Puse tai paziņo, vai izsniegšana ir notikusi atbilstoši lūguma Saņēmēja Puses likumdošanas aktiem. Ja izsniegšana nav iespējama, lūguma Saņēmējai Pusei par to nekavējoties jāinformē Pieprasītāja Puse, norādot attiecīgos iemeslus.

3. Ikvienu Līgumslēdzēja Puse laikā, kad tiek parakstīta šī Konvencija vai iesniegts glabāšanā tās ratifikācijas vai pievienošanās dokuments, var iesniegt Eiropas padomes ģenerālsekretāram adresētu paziņojumu, kurā tā norāda, lai lūgums par pavēstes izsniegšanu tās teritorijā esošai apsūdzētajai personai tiktu nosūtīts tās varas iestādēm noteiktu laiku pirms datuma, kurā jāierodas tiesā. Šis termiņš ir jānorāda minētajā paziņojumā, un tas nedrīkst pārsniegt 50 dienas.

Šis termiņš ir jāņem vērā, nosakot ierašanās datumu un nosūtot pavēstes.

8.pants

Liecinieku vai ekspertu, kas nav atsaucies uz ierašanās pavēsti, kuras izsniegšana tikusi lūgta, nedrīkst pakļaut nekādam sodam vai ierobežojošam līdzeklim pat tad, ja pavēstē izteikts brīdinājums par sodu, izņemot gadījumu, kad tas vēlāk brīvprātīgi nonāk Pieprasītājas Puses teritorijā, kur tam noteiktā kārtībā vēlreiz tiek izsniegta pavēste.

9.pants

Naudas līdzekļi, to skaitā lieciniekam vai ekspertam izmaksājami iztikas līdzekļi un atlīdzināmie ceļa izdevumi, kuri jāsedz Pieprasītājai Pusei, ir aprēķināmi atkarībā no viņu dzīvesvietas atbilstoši likmēm, kas ir vismaz vienlīdzīgas tām likmēm, kas ir noteiktas, ievērojot spēkā esošās normas un noteikumus valstī, kurā jānotiek lietas izskatīšanai.

10.pants

1. Ja Pieprasītāja Puse uzskata, ka liecinieka vai eksperta ierašanās tās tiesu varas iestādēs ir īpaši nepieciešama, tad tas ir jānorāda tās lūgumā par pavēstes izsniegšanu, un lūguma Saņēmējai Pusei savukārt ir jālūdz, lai liecinieks vai eksperts ierodas.

Lūguma Saņēmējai Pusei ir jāinformē Pieprasītāja Puse par liecinieka vai eksperta atbildi.

2. Gadījumā, kas noteikts šā panta 1.punktā, lūgumā vai pavēstē ir aptuveni jānorāda izmaksājami naudas līdzekļi un atlīdzināmie ceļa un iztikas izdevumi.

3. Ja tiek iesniegts īpašs lūgums, lūguma Saņēmēja Puse var lieciniekam vai ekspertam izmaksāt avansu. Avansa lielums ir jāindosē uz pavēstes, un tas ir jāapmaksā Pieprasītājai Pusei.

11.pants

1. Ieslodzītā persona, kuras ierašanos tiesā kā lieciniekam vai konfrontēšanas nolūkā lūdz Pieprasītāja Puse, ir īslaicīgi jāpārvieta uz teritoriju, kurā lieta tiek izskatīta, ar nosacījumu, ka šī persona tiks nosūtīta atpakaļ lūguma Saņēmēja Puses noteiktajā termiņā un saskaņā ar 12.panta noteikumiem, ciktāl tie ir piemērojami.

Pārvietošanu var atteikt, ja:

- a) ieslodzītā persona tai nepiekrīt;
- b) tās klātbūtne ir nepieciešama kriminālprocesā, kas notiek lūguma Saņēmējas Puses teritorijā;
- c) pārvietošanas dēļ var pagarināties šīs personas arests vai
- d) ir citi svarīgi iemesli, kuru dēļ nav vēlama personas pārvietošana uz Pieprasītājas Puses teritoriju.

2. Ievērojot 2.panta noteikumus, gadījumā, uz kuru attiecas šā panta 1.punkta noteikumi, ieslodzītās personas tranzīts caur trešās valsts, kura ir šīs Konvencijas Līgumslēdzēja Puse, teritoriju ir jāatļauj, ja Pieprasītājas Puses Tieslietu ministrija iesniedz tās Puses Tieslietu ministrijai, caur kuras teritoriju tiek lūgts tranzīts, iesniegumu, kam pievienoti visi nepieciešamie dokumenti.

Līgumslēdzēja Puse var neatļaut savu pilsoņu tranzītu.

3. Pārvietotajai personai ir jāpaliek ieslodzījumā Pieprasītājas Puses teritorijā un — tranzīta gadījumā — arī tās Puses teritorijā, caur kuru tiek lūgts tranzīts, ja vien Puse, kurai tiek lūgta pārvietošana, neprasa šo personu atbrīvot.

12.pants

1. Liecinieku vai ekspertu, kurš saskaņā ar pavēsti ierodas Pieprasītājas Puses tiesu varas iestādēs, neatkarīgi no tā pilsonības Pieprasītājas Puses teritorijā nedrīkst krimināli vajāt vai arestēt, vai pakļaut jebkuriem citiem personīgās brīvības ierobežojumiem par nodarījumiem vai notiesāšanu, pirms tā izceļojusi no lūguma Saņēmējas Puses teritorijas.

2. Personu, kura izsaukta ierasties Pieprasītājas Puses tiesu varas iestādēs, lai atbildētu par darbībām, kuras veido pret to vērsto procesuālo darbību pamatu, neatkarīgi no tās pilsonības Pieprasītājas Puses teritorijā nedrīkst krimināli vajāt vai arestēt, vai pakļaut jebkuriem citiem personīgās brīvības ierobežojumiem par pavēstē neuzrādītiem nodarījumiem vai notiesāšanām, kas notikušas pirms tās izceļošanas no lūguma Saņēmējas Puses teritorijas.

3. Šajā pantā noteiktā imunitāte izbeidzas tad, kad liecinieks vai eksperts, vai apsūdzētā persona, kurai 15 sekojošo dienu laikā pēc tam, kad tiesu varas iestādes vairs nepieprasa tās klātbūtni, ir bijusi iespēja aizceļot, tomēr ir palikusi valsts teritorijā vai arī ir atgriezies tajā pēc tās atstāšanas.

IV nodaļa. Tiesu protokoli

13.pants

1. Lūguma Saņēmējai Pusei ir jānosūta izvilkumi un informācija no tiesu protokoliem, kuru tai lūdz Līgumslēdzējas Puses tiesu varas iestādes un kura ir nepieciešama krimināllietā, tādā pašā apjomā, kādā to nodrošinātu savām tiesu varas iestādēm līdzīgā lietā.

2. Jebkurā citā gadījumā, izņemot to, kas ir noteikts šā panta 1.punktā, lūgums jāizpilda saskaņā ar lūguma Saņēmējas Puses likumiem, noteikumiem vai praksi.

V nodaļa. Procedūra

14.pants

1. Lūgumā par savstarpējo palīdzību ir jānorāda:

- a) valsts varas iestāde, kura iesniedz lūgumu;
- b) lūguma objekts un iemesls;
- c) ja iespējams, ieinteresētās personas identitāte un pilsonība;
- d) ja nepieciešams, aicināmās personas vārds, uzvārds un adrese.

2. Tiesas uzdevumos, kas paredzēti 3., 4. un 5.pantā, papildus jānorāda nodarījums un jādod fakts kopsavilkums.

15.pants

1. Tiesas uzdevumi, kas paredzēti 3., 4. un 5.pantā, kā arī 11.pantā paredzētie iesniegumi Pieprasītājas Puses Tieslietu ministrijai ir jānosūta lūguma Saņēmējas Puses Tieslietu ministrijai. Atbildes jānosūta, izmantojot tos pašus kanālus.

2. Steidzamības gadījumā Pieprasītājas Puses tiesu varas iestādes tiesas uzdevumus var nosūtīt tieši lūguma Saņēmējas Puses tiesu varas iestādēm. Atbildes kopā ar nepieciešamajiem dokumentiem nosūtāmas, izmantojot šā panta 1.punktā noteiktos kanālus.

3. 13.panta 1.punktā paredzētos lūgumus attiecīgās tiesu varas iestādes var nosūtīt tieši attiecīgajām lūguma Saņēmējas Puses varas iestādēm, kuras savukārt var nosūtīt atbildes tieši. 13.panta 2.punktā paredzētos lūgumus Pieprasītājas Puses Tieslietu ministrijai ir jānosūta lūguma Saņēmēja Puses Tieslietu ministrijai.

4. Lūgumus par savstarpējo palīdzību, izņemot tos, kas paredzēti šā panta 1. un 3.punktā, it īpaši lūgumus par iepriekšējo izmeklēšanu līdz kriminālvajāšanas uzsākšanai, tiesu varas iestādes viena otrai var nosūtīt tieši.

5. Gadījumos, kad šī Konvencija atļauj sazināties tieši, to var izdarīt ar Starptautiskās kriminālpolicijas organizācijas (Interpol) starpniecību.

6. Līgumslēdzēja Puse laikā, kad tiek parakstīta šī Konvencija vai iesniegts glabāšanā tās ratifikācijas vai pievienošanās dokuments, var iesniegt Eiropas padomes ģenerālsekretāram adresētu paziņojumu, kurā tā norāda, ka daži vai visi palīdzības lūgumi tai ir nosūtāmi, izmantojot citus, nevis šajā pantā noteiktos kanālus, vai prasa, lai šā panta 2.punktā paredzētajā gadījumā tiesas uzdevuma noraksts tiktu vienlaikus nosūtīts arī tās Tieslietu ministrijai.

7. Šā panta noteikumi nekādi neietekmē starp Līgumslēdzējām Pusēm spēkā esošajos divpusējos līgumos vai nolīgumos paredzētos noteikumus, kuri nosaka palīdzības lūgumu tiešu nosūtīšanu to attiecīgajām varas iestādēm.

16.pants

1. Saskaņā ar šā panta 2.punktu nedrīkst pieprasīt lūgumu un tiem pievienoto dokumentu tulkojumus.
2. Ikviena Līgumslēdzēja Puse laikā, kad tiek parakstīta šī Konvencija vai iesniegts glabāšanā tās ratifikācijas vai pievienošanās dokuments, var paziņot Eiropas padomes ģenerālsekretāram, ka tā patur sev tiesības noteikt, ka tai adresētie lūgumi un tiem pievienotie dokumenti ir nosūtāmi šai Līgumslēdzējai Pusei kopā ar tulkojumu tās valodā vai jebkurā no Eiropas padomes oficiālajām valodām, vai vienā no tām, kuru tā norādījusi. Citas Līgumslēdzējas Puses var piemērot savstarpējības principu.
3. Šis pants nekādi neietekmē noteikumus par lūgumu vai tiem pievienoto dokumentu tulkojumiem, kas ietverti līgumos vai nolīgumos, kuri ir spēkā vai tiks noslēgti starp divām vai vairākām Līgumslēdzējām Pusēm.

17.pants

Pierādījumiem vai dokumentiem, kuri ir nosūtīti saskaņā ar šo Konvenciju, netiks pieprasīta autentiskuma apliecināšana nekādā tās formā.

18.pants

Ja savstarpējās palīdzības lūguma izpilde nav to saņēmušās valsts varas iestādes jurisdikcijā, tai, *ex officio*, lūgums ir jāpārsūta šīs valsts kompetentai varas iestādei un par to jāinformē Pieprasītāja Puse, izmantojot tiešos kanālus, ja lūgums nosūtīts, izmantojot šādus kanālus.

19.pants

Jebkurš savstarpējās palīdzības atteikums ir jāmotivē.

20.pants

Saskaņā ar 10.panta 3.punkta noteikumiem savstarpējās palīdzības lūgumu izpilde nav jāsaista ar izdevumu atlīdzināšanu, izņemot tos izdevumus, kuri radušies sakarā ar ekspertu uzturēšanos lūguma Saņēmējas Puses teritorijā vai sakarā ar ieslodzītās personas pārvietošanu, kas veikta saskaņā ar 11.pantu.

VI nodaļa. Ar tiesas procesu saistītās informācijas sniegšana

21.pants

1. Informācija, kuru viena Līgumslēdzēja Puse sniedz sakarā ar tiesas procesu otras Līgumslēdzējas Puses tiesās, tiek nodota ar attiecīgo valstu Tieslietu ministriju starpniecību, ja vien kāda Līgumslēdzēja Puse neizmanto 15.panta 6.punktā paredzēto iespēju.
2. Lūguma Saņēmējai Pusei ir jāinformē Pieprasītāja Puse par jebkuru darbību, ko tā veikusi sakarā ar šādu informāciju, un jānosūta jebkura pasludinātā nolēmuma noraksts.
3. 16.panta noteikumi ir piemērojami attiecībā uz informāciju, kas sniegta saskaņā ar šā panta 1.punktu.

VII nodaļa. Apmaiņa ar informāciju no tiesu protokoliem

22.pants

Ikvienai Līgumslēdzējai Pusei ir jāinformē pārējās Līgumslēdzējas Puses par katru kriminālo notiesāšanu un visām tai sekojošajām tiesu protokolos fiksētajām darbībām attiecībā uz to pilsoņiem. Tieslietu ministrijām ir savstarpēji jāapmainās ar šādu informāciju vismaz vienu reizi gadā. Ja attiecīgā persona tiek uzskatīta par divu vai vairāku Līgumslēdzēju Pušu pilsoni, informācija ir jāsniedz katrai no šīm Pusēm, ja vien persona nav tās Puses pilsonis, kuras teritorijā tā notiesāta.

VIII nodaļa. Nobeiguma noteikumi

23.pants

1. Ikviena Līgumslēdzēja Puse laikā, kad tiek parakstīta šī Konvencija vai iesniegts glabāšanā tās ratifikācijas vai pievienošanās dokuments, var izdarīt atrunu attiecībā uz jebkuru šīs Konvencijas noteikumu vai noteikumiem.

2. Ikvienai Līgumslēdzējai Pusei, kura ir izdarījusi atrunu, tā jāatsauc, tiklīdz apstākļi to atļauj. Šāda atsauksana ir izdarāma, iesniedzot par to paziņojumu Eiropas padomes ģenerālsekretāram.

3. Līgumslēdzēja Puse, kura ir izdarījusi atrunu attiecībā uz kādu šīs Konvencijas noteikumu, nevar prasīt, lai to ievērotu citas Līgumslēdzējas Puses, izņemot tiktāl, ciktāl tā pati to ir pieņēmusi.

24.pants

Līgumslēdzēja Puse laikā, kad tiek parakstīta šī Konvencija vai iesniegts glabāšanā tās ratifikācijas vai pievienošanās dokuments, var iesniegt Eiropas padomes ģenerālsekretāram adresētu paziņojumu, kurā tā nosaka, kādas varas iestādes tā uzskatīs par tiesu varas iestādēm šīs Konvencijas izpratnē.

25.pants

1. Šī Konvencija ir piemērojama Līgumslēdzēju Pušu metropoles teritorijām.

2. Attiecībā uz Franciju tā ir piemērojama Alžīrijai un aizjūras departamentiem, attiecībā uz Itāliju tā ir piemērojama Somālijas teritorijai, kas ir Itālijas pārziņā.

3. Vācijas Federatīvā Republika var paplašināt šīs Konvencijas piemērošanu attiecībā uz Berlīnes zemi, iesniedzot par to Eiropas padomes ģenerālsekretāram adresētu paziņojumu.

4. Attiecībā uz Nīderlandes Karalisti Konvencija ir piemērojama tās Eiropas teritorijai. Nīderlande var paplašināt Konvencijas piemērošanu attiecībā uz Nīderlandes Antiļu salām, Surinamu un Nīderlandes Jaungvineju, iesniedzot par to Eiropas padomes ģenerālsekretāram adresētu paziņojumu.

5. Saskaņā ar divu vai vairāku Līgumslēdzēju Pušu tiešu vienošanos šīs Konvencijas piemērošanu var paplašināt attiecībā uz jebkuru citu šo Pušu teritoriju, kura nav minēta šā panta 1., 2., 3., un 4.punktā un par kuras starptautiskajām attiecībām šāda Puse ir atbildīga.

26.pants

1. Ievērojot 15.panta 7.punkta un 16.panta 3.punkta noteikumus, attiecībā uz tām valstīm, kurām šī Konvencija ir piemērojama, tai ir augstāks juridiskais spēks nekā jebkuram citam līgumam, konvencijai vai divpusējam nolīgumam, kas regulē savstarpējo palīdzību krimināllietās starp jebkurām divām Līgumslēdzējām Pusēm.

2. Šī Konvencija neietekmē saistības, kuras radušās no jebkurām citām divpusējām vai daudzpusējām starptautiskām konvencijām, kas ietver vai var ietvert normas, kuras regulē specifiskus savstarpējās palīdzības aspektus noteiktā jomā.

3. Līgumslēdzējas Puses var savā starpā noslēgt divpusējas vai daudzpusējas vienošanās par savstarpējo palīdzību krimināllietās, vienīgi lai papildinātu šīs Konvencijas noteikumus vai veicinātu tajā ietvertu principu īstenošanu.

4. Ja starp divām vai vairākām Līgumslēdzējām Pusēm savstarpējā sadarbība krimināllietās tiek īstenota uz vienveidīgas likumdošanas vai speciālas sistēmas bāzes, kas nodrošina savstarpējās palīdzības pasākumu īstenošanu to teritorijās, šīm Pusēm, neņemot vērā šīs Konvencijas noteikumus, ir tiesības brīvi regulēt savstarpējās attiecības šajā jomā vienīgi saskaņā ar šādiem likumdošanas aktiem vai šādu sistēmu. Līgumslēdzējām Pusēm, kuras saskaņā ar šo punktu izslēdz šīs Konvencijas piemērošanu savās attiecībās, par to jāpaziņo Eiropas padomes ģenerālsekretāram.

27.pants

1. Šo Konvenciju var parakstīt Eiropas padomes dalībvalstis. To ir nepieciešams ratificēt. Ratifikācijas dokumenti iesniedzami glabāšanai Eiropas padomes ģenerālsekretāram.

2. Šī Konvencija stājas spēkā 90 dienas pēc tam, kad iesniegts glabāšanā trešais ratifikācijas dokuments.

3. Attiecībā uz ikvienu valsti, kas parakstījusi šo Konvenciju, bet ratificē to vēlāk, Konvencija stājas spēkā 90 dienas pēc tam, kad iesniegts glabāšanā tās ratifikācijas dokuments.

28.pants

1. Eiropas padomes Ministru komiteja var uzaicināt jebkuru valsti, kas nav Eiropas padomes dalībvalsts, pievienoties šai Konvencijai, ja lēmumam, kas ietver šādu uzaicinājumu, vienbalsīgi piekrīt šo Konvenciju ratificējušās Eiropas padomes dalībvalstis.

2. Šāda pievienošanās notiek, iesniedzot glabāšanā Eiropas padomes ģenerālsekretāram pievienošanās dokumentu, kas stājas spēkā 90 dienas pēc tā iesniegšanas.

29.pants

Ikvienu Līgumslēdzēja Puse var denonsēt šo Konvenciju tiktāl, ciktāl tā uz šo Līgumslēdzēju Pusi attiecas, par to paziņojot Eiropas padomes ģenerālsekretāram. Denonsēšana stājas spēkā 6 mēnešu laikā pēc tam, kad Eiropas padomes ģenerālsekretārs ir saņēmis šādu paziņojumu.

30.pants

Eiropas padomes ģenerālsekretāram ir jāinformē Eiropas padomes dalībvalstis un šai Konvencijai pievienojušās valstis par:

- a) katru valsti, kas parakstījusi Konvenciju, un katru ratifikācijas vai pievienošanās dokumentu iesniegšanu;
- b) datumu, kurā Konvencija stājas spēkā;
- c) katru paziņojumu, kas saņemts saskaņā ar 5.panta 1.punktu, 7.panta 3.punktu, 15.panta 6.punktu, 16.panta 2.punktu, 24.pantu, 25.panta 3. un 4.punktu vai 26.panta 4.punktu;
- d) katru atrunu, kas izdarīta saskaņā ar 23.panta 1.punktu;
- e) katras atrunas atsaukšanu saskaņā ar 23.panta 2.punktu;
- f) katru paziņojumu par denonsēšanu, kas saņemts saskaņā ar 29.panta noteikumiem, un datumu, kad šāda denonsēšana stājas spēkā.

Iepriekšminēto apliecinot, Konvenciju ir parakstījušas uz to attiecīgi pilnvarotas personas.

Sastādīta Strasbūrā 1959.gada 20.aprīlī angļu un franču valodā, abiem tekstiem ir vienāds juridiskais spēks, vienā eksemplārā, kas glabāsies Eiropas padomes arhīvā. Eiropas padomes ģenerālsēkretārs nosūtīs apliecinātus norakstus visu to valstu valdībām, kuras ir parakstījušas šo Konvenciju vai tai pievienojušās.

Papildu protokols Eiropas padomes Konvencijai par savstarpējo palīdzību krimināllietās

Eiropas padomes dalībvalstis, kuras parakstījušas šo Protokolu,

vēlēdamās veicināt Strasbūrā 1959. gada 20. aprīlī parakstīšanai atklātās Eiropas konvencijas par savstarpējo palīdzību krimināllietās (turpmāk — Konvencija) piemērošanu finansiālo nodarījumu jomā,

uzskatīdamas par vēlamu Konvenciju papildināt arī dažos citos aspektos,

ir vienojušās:

I nodaļa

1. pants

Līgumslēdzējas Puses neizmantos Konvencijas 2.panta “a” apakšpunktā paredzētās tiesības atteikties sniegt palīdzību vienīgi tāpēc, ka lūgums skar tādu nodarījumu, ko lūguma Saņēmēja Puse uzskata par finansiālu nodarījumu.

2. pants

1. Ja kāda Līgumslēdzēja Puse uzdevumu veikt kratīšanu un mantas izņemšanu saista ar nosacījumu, ka uzdevuma pamatā esošais nodarījums ir sodāms saskaņā gan ar Pieprasītājas Puses, gan arī ar lūguma Saņēmējas Puses likumdošanas aktiem, tad šis nosacījums attiecībā uz finansiāliem nodarījumiem uzskatāms par izpildītu, ja šāds nodarījums ir sodāms saskaņā ar Pieprasītājas Puses likumdošanas aktiem un atbilst līdzīgam nodarījumam, ko paredz lūguma Saņēmējas Puses likumdošanas akti.

2. Līgumslēdzējas Puses nedrīkst atteikties izpildīt lūgumu, pamatojoties uz to, ka lūguma Saņēmējas Puses likumdošanas akti neparedz tāda paša veida nodokli vai nodevu vai ka tajā nav tāda paša veida nodokļu, nodevu, muitas vai maiņas operāciju noteikumu kā Pieprasītājas Puses likumdošanas aktos.

II nodaļa

3. pants

Konvencija ir piemērojama arī:

- a) dokumentu izsniegšanai attiecībā uz soda izpildi, naudas soda piedziņu vai procesa izdevumu samaksu;
- b) pasākumiem, kuri saistīti ar soda pasludināšanas vai tā izpildes atlikšanu, nosacītu atbrīvošanu, soda izpildes atlikšanu vai pārtraukšanu.

III nodaļa

4. pants

Konvencijas 22. pants tiek papildināts ar šādu tekstu, tādējādi sākotnējais Konvencijas 22. pants kļūst par tā 1. punktu, bet turpmāk minētās normas — par 2. punktu:

“2. Līgumslēdzējai Pusei, kura sniegusi iepriekšminēto informāciju, pēc otras Puses lūguma atsevišķos gadījumos ir tai jānosūta notiesājošā sprieduma un turpmākās darbības atspoguļojošo dokumentu noraksti, kā arī jāsniedz jebkura cita vajadzīgā informācija, lai tādējādi dotu tai iespēju apsvērt, vai ir nepieciešami pasākumi savas valsts līmenī. Šāda sazināšanās notiek starp attiecīgo Līgumslēdzēju Pušu tieslietu ministrijām.”

IV nodaļa

5. pants

1. Šo Protokolu var parakstīt Eiropas padomes dalībvalstis, kuras ir parakstījušas Konvenciju. To ir nepieciešams ratificēt, pieņemt vai atzīt. Ratifikācijas, pieņemšanas vai atzīšanas dokumenti iesniedzami Eiropas padomes ģenerālsēkretāram.

2. Protokols stājas spēkā 90 dienas pēc tam, kad iesniegts glabāšanā trešais ratifikācijas, pieņemšanas vai atzīšanas dokuments.

3. Attiecībā uz Parakstītāju Valsti, kas šo Protokolu ratificē, pieņem vai atzīst vēlāk, tas stājas spēkā 90 dienas pēc tam, kad iesniegts glabāšanā tās ratifikācijas, pieņemšanas vai atzīšanas dokuments.

4. Eiropas padomes dalībvalsts nedrīkst ratificēt, pieņemt vai atzīt šo Protokolu, ja tā vienlaikus vai jau iepriekš nav ratificējusi Konvenciju.

6. pants

1. Ikviens valsts, kas ir pievienojusies Konvencijai, var pievienoties šim Protokolam pēc tā stāšanās spēkā.

2. Šāda pievienošanās notiek, iesniedzot Eiropas padomes ģenerālsēkretāram pievienošanās dokumentu, kas stājas spēkā 90 dienas pēc tā iesniegšanas.

7. pants

1. Ikviena valsts, parakstot vai iesniedzot ratifikācijas, pieņemšanas, atzīšanas vai pievienošanās dokumentu, var noteikt teritoriju vai teritorijas, uz kurām šis Protokols attieksies.

2. Ikviena valsts, iesniedzot ratifikācijas, pieņemšanas, atzīšanas vai pievienošanās dokumentu vai jebkurā vēlākā laikā, iesniedzot attiecīgu paziņojumu Eiropas padomes ģenerālsēkretāram, var attiecināt šo Protokolu uz jebkuru citu teritoriju vai teritorijām, kuras minētas paziņojumā un par kuru starptautiskajām attiecībām tā ir atbildīga vai kuru vārdā tā ir pilnvarota uzņemt saistības.

3. Ikvienu saskaņā ar iepriekšējo punktu izdarītu paziņojumu attiecībā uz jebkuru tajā minētu teritoriju var atsaukt, par to informējot Eiropas padomes ģenerālsēkretāru. Šāds atsaukums stājas spēkā sešus mēnešus pēc tam, kad to saņēmis Eiropas padomes ģenerālsēkretārs.

8. pants

1. Atrunas, ko valsts izdarījusi attiecībā uz Konvencijas normām, ir piemērojamas arī Protokolam, ja vien parakstīšanas brīdī vai iesniedzot ratifikācijas, pieņemšanas, atzīšanas vai pievienošanās dokumentu attiecīgā valsts nepaziņo citādi. Tas pats attiecas uz paziņojumiem, kuri sniegti saskaņā ar Konvencijas 24. pantu.

2. Ikviena valsts parakstīšanas brīdī vai iesniedzot tās ratifikācijas, pieņemšanas, atzīšanas vai pievienošanās dokumentu var paziņot, ka tā patur sev tiesības:

a) nepieņemt I nodaļu vai arī pieņemt to tikai daļēji attiecībā uz noteiktiem nodarījumiem vai noteiktām nodarījumu kategorijām, kas paredzētas 1. pantā, vai neizpildīt uzdevumu veikt kratīšanu vai mantas izņemšanu attiecībā uz finansiāliem nodarījumiem;

b) nepieņemt II nodaļu;

c) nepieņemt III nodaļu.

3. Ikviena Līgumslēdzēja Puse var atsaukt saskaņā ar iepriekšējo punktu sniegto paziņojumu, iesniedzot par to Eiropas padomes ģenerālsēkretāram adresētu paziņojumu, kas stājas spēkā tā saņemšanas dienā.

4. Līgumslēdzēja Puse, kura šim Protokolam ir piemērojusi attiecībā uz Konvencijas normu izdarītu atrunu vai arī izdarījusi atrunu attiecībā uz šā Protokola normu, nevar prasīt, lai to ievērotu pārējās Līgumslēdzējas Puses, tomēr, ja šī atruna ir daļēja vai nosacīta, minētā Līgumslēdzēja Puse drīkst prasīt, lai attiecīgā norma tiktu ievērota tiktāl, ciktāl tā pati to ir pieņēmusi.

5. Attiecībā uz šā Protokola normām nedrīkst izdarīt nekādas citas atrunas.

9. pants

Šā Protokola normas neietekmē detalizētākus noteikumus, ko paredz saskaņā ar Konvencijas 26. panta 3. punktu Līgumslēdzēju Pušu noslēgtie divpusējie vai daudzpusējie līgumi.

10. pants

Eiropas padomes Noziedzības problēmu komiteja tiks informēta par šā Protokola īstenošanu un darīs visu nepieciešamo, lai veicinātu jebkuras tā izpildes laikā radušās problēmas draudzīgu atrisinājumu.

11. pants

1. Ikviena Līgumslēdzēja Puse, ciktāl tas uz to attiecas, drīkst denonsēt šo Protokolu, iesniedzot par to paziņojumu Eiropas padomes ģenerālsekretāram.

2. Šāda denonsēšana stājas spēkā sešus mēnešus pēc tam, kad ģenerālsekretārs saņēmis attiecīgo paziņojumu.

3. Konvencijas denonsēšana automātiski nozīmē arī Protokola denonsēšanu.

12. pants

Eiropas padomes ģenerālsekretāram jāinformē Eiropas padomes dalībvalstis un ikviena Konvencijai pievienojusies valsts par:

a) katru šā Protokola parakstīšanu;

b) katra ratifikācijas, pieņemšanas, atzīšanas vai pievienošanās dokumenta iesniegšanu;

c) katru Protokola spēkā stāšanās datumu saskaņā ar tā 5. un 6. pantu;

d) katru paziņojumu, kas saņemts saskaņā ar 7. panta 2. un 3. punkta noteikumiem;

e) katru paziņojumu, kas saņemts saskaņā ar 8. panta 1. punkta noteikumiem;

f) katru atrunu, kas izdarīta saskaņā ar 8. panta 2. punkta noteikumiem;

g) katru atrunas atsaukšanu, kas izdarīta saskaņā ar 8. panta 3. punkta noteikumiem;

h) katru paziņojumu, kas saņemts saskaņā ar 11. panta noteikumiem, un denonsēšanas spēkā stāšanās datumu.

Iepriekšminēto apliecinot, Protokolu ir parakstījušas tam attiecīgi pilnvarotas personas.

Sastādīts Strasbūrā 1978. gada 17. martā angļu un franču valodā, abiem tekstiem ir vienāds juridiskais spēks, vienā eksemplārā, kas glabāsies Eiropas padomes arhīvā. Eiropas padomes ģenerālsekretārs nosūtīs apliecinātus norakstus katrai valstij, kura ir parakstījusi šo Protokolu vai tam pievienojusies.